

Der er ogsaa kommet Forestillinger saavel fra private Eiendomsbesiddere paa Den som fra Dens Colonialraad, hvorved Moderlandet opfordres til at yde en virksom Bistand under de vanskelige Forhold, hvorunder Den befinder sig. Disse uheldige Forhold heroe væsentlig derpaa, at Eiendommens Værdi er gaaet tilbage, at Productionen har lidt, og at de Capitaler, som fandtes paa Den, ere gaaede til Grunde, saaledes at Behoerne, ved Stiden af den ikke ubetydelige Skattebyrde, ikke finde, at de have tilstrækkelige Midler til at kunne fyldestgjøre de Krav, som Samfundet stiller til dem. Der er i Motiverne til det Lovforslag, som jeg i den Aaledning skal tillade mig at forelægge og anbefale til det høie Thing, udførlig gjort Rede for de forskjellige Tanter, som man derude har havt til at afhjælpe den nuværende uheldige Tilstand; men ved en nærmere Prøvelse af disse har det vist sig for Regjeringen, at man ikke har kunnet ansee de Forslag, som ere gjorte derudfra, for at være egnede til at tages til Følge, saaledes som de ere foreslaaede, deels fordi de ikke passe med de Grundsætninger, som vi maae følge herhjemme i vor Lovgivning, navnlig i vor Toldlovgivning, og deels fordi de ved en nøiere Prøvelse, efter min Formening, for enhver dybere tænkende Betragter af Forholdene maae vise sig ikke at være de egnede, saaledes at, selv om de bleve indrømmede, ville de ikke yde Den den Hjælp, som den attraaer. Paa den anden Side har imidlertid Regjeringen anerkjendt, at der er Trang til Hjælp, og det er derfor, at den for det Første har bragt i Forslag en Subvention til Den i et begrændset Antal Aar, for at gjøre det muligt for den at befrie sig for nogle af de Skatter, som tyngte haardest netop paa Dens Productionsevne, og for det Andet, under tilbørlig Sikkerhed, at komme den til Hjælp med Laan, som i en vis ikke altfor lang Aarvælle maatte betales tilbage, saaledes at disse Laan kunde finde Anvendelse til at bringe Productionen derude til en saadan høiere

Værdi og ogsaa til en saadan større Mængde, at Dens Behoere virkelig vilde være istand til selv at holde Egeværge. Disse Punkter har jeg nu, saa godt jeg har kunnet, stræbt at gjøre Rede for i de Bemærkninger, som ville findes trykte tilligemed udførlige Bilag til det Forslag til Lov om nogle Den St. Croix vedrørende finantzielle Foranstaltninger, som jeg herved tillader mig at forelægge. Blandt de Forholdsregler, der ere foreslaaede, og hvorpaa der har været andraget saavel af St. Croix som af St. Thomas, er der en, som Regjeringen har fundet fuldkommen billig og naturlig, og som man derfor har glædet sig ved at kunne forelægge for det høie Thing. Denne Forholdsregel er ikke af nogen stor finantziel Betydning, men den forekommer Regjeringen at være absolut rigtig. Sager er nemlig den, at ved Colonialloven af 1863 blev der overført paa Dernes Budget ikke alene Udgifterne ved deres egen locale Bestyrelse, men tillige Udgifterne ved Coloniernes Bestyrelse herhjemme. Dette er nu efter Regjeringens Mening en mindre rigtig Maade og Noget, som jeg heller ikke troer, at der i andre Lande, der have Colonier, findes noget Tilsvarende til. Colonialraadet paa Derne kan vanskeligt skjønne om, hvilke Udgifter der bør medgaae herhjemme til Bestyrelsen af Colonierne; dette er Noget, hvorover Rigsdagen meget bedre kan have et Skjøn, og det er i og for sig rigtigt, at Moderlandet udreder de i saa Henseende fornødne Udgifter. Disse Udgifter ere nu i sig selv ikke meget betydelige, de have ialt udgjort 12,000 Rd. om Aaret; men Regjeringen har tillige fundet, at disse Udgifter kunne være mindre, idet navnlig det overordnede Personale ved Coloniernes Centralbestyrelse og den coloniale Revision kan indskrænkes, uden at Forretningerne derved behøve at lide. Lovforslaget, som indeholder det Fornødne i saa Henseende, gaaer altsaa ud paa, at Statskassen skulde overtage de Udgifter, der medgaae til Coloniernes Centralbestyrelse og den coloniale Revision, og at der-